

A IV-A EDIȚIE A UNUI OBICEI STRĂVECHI Modernitatea continuă o tradiție ancestrală – **Olelia**

Ziua de duminică, 18 februarie, a consemnat pentru locuitorii comunei Afumați participarea la un ritual străvechi, ale cărui semnificații se pierd în istoria comunității: „Olelia” sau, altfel spus, „Focurile de la Afumați”. Semnificația acestui obicei păstrat și, iată, adus acum în actualitate, este aceea de alungare prin foc a spiritelor rele, rămase peste iarnă prin cotloane ascunse ale gospodăriilor.

Eugen DICHISEANU

Mulți ar crede că o tradiție, re-adusă la viață din perspectiva unei noi abordări ar reprezenta punctul slab al vechii formule. Poate fi adevărat, dar mai degrabă nu. Un scriitor cu har afirma că modernismul nu sparge tradiția, ci o continuă. Iar moștenirea datinilor din bătrâni i-a făcut pe afumațeni să prețuiască o realitate care se re-configurază într-un orizont cu speranțe.

Ritm de bună-dispoziție a vitalității

Preluând un calambur al „distanțelor”, se pare că cel mai util pentru societate este ca „Tradițiile să fie duse întotdeauna mai departe, pentru a lăsa noul să stea mai aproape de noi”...

Iar la Afumați rezultatele unei asemenea atitudini de viață sunt reale și tonice. Așa că, în peri-

metrul de lângă terenurile Clubului Sportiv al localității, a fost re-prins rugul mitic, în semn de bună așteptare a primăverii cea multiplicatoare de vitalitate.

Cert este că am aflat de la primarul Gabriel Dumănică unele detalii vechi ale acestui obicei. În timpurile când el se practica, sătenii făceau câte un foc aproape la fiecare încrucișare de drumuri, din aceleași motive amintite la început.

În timpurile noastre, bucuria revenirii speranțelor de mai bine sunt sărbătorite cu muzică, un pahar cu vin pentru mături sau unul o băutură răcoritoare pentru copii. Apoi, pentru fiecare, câte o porție tradițională de carne de porc la ceaun, cum a fost anul acesta.

Iar oamenii s-au întâlnit cu gânduri de stat la taifas. Adică, mai una-mai alta, o revedere liniștită cu tot ce poate fi de interes al locului și al gospodarilor comunei.

Este acel fel tonic de a trăi, cu bucuria sărbătoririi, petrecută între oameni de ispravă.

